

fig ind i en Forenings Anliggender og søge at gøre sig til Herre over Foreningen — et Tilfælde, som jeg for øvrigt slet ikke kan tænke mig — stoler jeg virkelig paa, at de ærede Formænd for Foreningerne ville vide selv at afvise en saadan ufaldet Indblanding, og navnlig tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem, efter den Skildring, han gav af sin egen Formandsvirksomhed, vil være i Stand til at gøre det.

J. C. Christensen: Der blev i Gaar sagt, at jeg var fremkommet med en Indvending mod Fjerkræavlserelskabet, fordi det var oprettet ved privat Initiativ. Dette forhold sig ikke saaledes. Det var nemlig en almindelig Omtale af hele vort Foreningsliv, jeg fremsatte, og i denne almindelige Omtale hævdede jeg, at vore Foreninger havde det saaledes, at de gerne bleve oprettede ved privat Initiativ, virkede saa en Stund ved de private Bidrag, sølte derpaa, at deres Formaal var godt, søgte Statens Støtte, fordi de trængte til Pengene, og saa, naar de havde haft Statens Støtte en Tid, mente de, at de havde Krav paa et forøget Statstilskud. Og hvad specielt det danske Fjerkræavlserelskab angaar, anførte jeg, at medens det anvendte godt 300 Kr. om Aaret til Smaaafsk, saa brugte samtidig dette Selskab over 2,000 Kr. til almindelige Bestyrelsesudgifter, og dette Forhold syntes mig noget uret. Jeg anførte tillige forskellige andre Ting, som jeg ikke her skal gentage, men jeg vil blot bede ærede Medlemmer, som have lagt Mærke til den Tale, der blev holdt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (H. Nielsen), drage en Sammenligning mellem den Bevilling, som man her fra Flertallets og Regeringens Side er villig til at give det danske Fjerkræavlserelskab, og de knappe Pengemidler, som man har tilstaaet den jydsk Husemandsforening. Thi det er ganske sikkert, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret i hele den Fremstilling, han gav af dette Forhold. — Jeg havde troet, at jeg ikke skulde have haft nødig at omtale Bevillingen til Skytteforeningerne. Jeg omtalte den ikke i Gaar, fordi jeg troede, at der ikke var givet Anledning til nogen særlig Strid her i Folketinget. Det er imidlertid slet, og efter de Udtalelser, der kom fra de ærede Medlemmer for Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernthsen) og Københavns 2den Valgkreds (Wagner), finder jeg ogsaa mig foranlediget til at komme med et Par Bemærkninger i Anledning af denne Bevilling. De ærede Medlemmer antede over, at Flertallet her vil nøjes med at give 6,000 Kr.

mere til Skytteforeningerne. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds var endog saa stærkt i sin Anse mod Flertallet, at han sagde, at det var en Uret, vi gjorde mod Skytteforeningerne ved at ville give dem 6,000 Kr. mere, end de have haft hidindtil. Det var Uret, sagde det ærede Medlem; thi Regeringen havde jo været villig til at gaa videre. Denne Betragtning tror jeg slet ikke holder Stik, og jeg skal nu ganske kort omtale min Stilling til den Bevilling, der her foreslaas, og med Hensyn til hvilken jeg meget skal anbefale, at man bliver staaende ved Finansudvalgets Flertalsindsstilling. Skytteforeningerne have, saaledes som det er ophlyst i Anmærkningerne Tillæg A., Sp. 703—4 — og den ærede Ordfører har jo ganske Ret, naar han har fremført de Tal, som staa her — en aarlig Udgift gennem Overbestyrelsen af 52,000 Kr. Her er der jo slet ikke Tale om de Udgifter, som de have hjemme, det kommer ikke os ved her. (Udbrydelse). Nej, det kommer ikke os ved; thi vor Bevilling gives til de Udgifter, her er Tale om. De have altsaa en Udgift af 52,000 Kr. aarlig, og hvad er det saa, Regeringen har villet? Den har villet, at til den Udgift, som disse Foreninger have af 52,000 Kr. aarlig, skulde vi bevilge disse Foreninger 54,000 Kr. Disse Foreninger skulde have 2,000 Kr. mere af Statskassen, end de selv have Udgifter for hidindtil! Det syntes vi var lidt rigeligt, i alt Fald syntes jeg for mit Vedkommende, at det var alt for rigeligt, og derfor mente vi, at der var meget stærkt Grund til at nedsætte denne Bevilling betydeligt. Naar jeg saa skulde være med til at nedsætte Bevillingen, syntes jeg, at det, der trængte haardest til en Bevilling, var Gymnasikken. Og der maa jeg sige, at jeg har stolet paa de Anmærkninger, som Regeringen er kommen med til Lovforslaget; i disse Anmærkninger staar der, at „Dvølskerne i Gymnastik have i de senere Aar taget et stort Opsving.“ Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds sagde, at det passede ikke. Ja, det bliver en Sag mellem det ærede Medlem og det ærede Medlems Minister. Jeg holder mig nu foreløbig til, hvad der staar her, at Gymnasikken har taget et stort Opsving; og det er jo glædeligt, om noget saadant finder Sted, for jeg tror, at Skytteforeningerne hidtil have lagt nogen ensidig Bægt paa Skydningen og forsømt Gymnastikken. Det er mit Indtryk af hele disse Foreningers Virksomhed, at Gymnastikken noget har været Stisbar; men det er ogsaa mit almindelige Indtryk, at man i den senere Tid —